Súd:	Okresný súd Rožňava
Spisová značka:	12C/53/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7810202617
Dátum vydania rozhodnutia:	14. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Edita Kušnírová
ECLI:	ECLI:SK:OSRV:2012:7810202617.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu G.. S. U., bytom T., M. XXX, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 4, proti žalovanému Q. H., bytom W., J.. F. č. XXX, o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je povinný do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku ospravedlniť sa žalobcovi doporučeným listom nasledovného znenia:

" Vážený pán G.. S. U., týmto odvolám dehonestujúce výroky, ktoré som predniesol na Vašu adresu, najmä tvrdenie, že ste vrah, pretože tieto tvrdenia nie sú pravdivé a ospravedlňujem sa Vám za ne".

Žalovaný je povinný v budúcnosti sa zdržať urážlivých výrokov na adresu žalobcu.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 10.000,- Eur, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania, v sume 1.357,57 Eur v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal ochrany osobnosti. V súvislosti s tým žiadal, aby sa mu žalovaný ospravedlnil doporučeným listom nasledovného znenia: „Vážený pán IA.. S. U., týmto odvolám dehonestujúce výroky, ktoré som predniesol na Vašu adresu, najmä tvrdenie, že ste vrah, pretože tieto tvrdenia nie sú pravdivé a ospravedlňujem sa Vám za ne", súčasne aby sa žalovaný do budúcnosti zdržal urážlivých výrokov na adresu žalobcu a zaplatil mu titulom nemajetkovej ujmy sumu 10.000,- Eur.

Žalobu odôvodnil tým, že je politicky aktívnym a čelným predstaviteľom okresnej organizácie jednej politickej strany, ktorej členom bol aj žalovaný. Členstvo žalovaného zaniklo vylúčením za hrubé porušenie stanov, pričom žalovaný svoje vylúčenie pripisoval žalobcovi a to i napriek tomu, že sa nejednalo o rozhodnutie osoby, ale kolektívneho orgánu strany. Od uvedeného obdobia začal dávať najavo svoje výhrady voči žalobcovi nevhodným a zákonom odporujúcim spôsobom. Všade ho ohováral, očierňoval ho, vyvolával mu telefonicky, aj členom jeho rodiny, na mobilný telefón, na pevnú linku. Rozširovanie nepravdivých skutočností vyvrcholilo v období, kedy žalobca kandidoval za poslanca Košického samosprávneho kraja /KSK/. Počas volebnej kampane označil žalovaný žalobcu za vraha, vylepil na rôznych verejnosti prístupných miestach fotografie žalobcu na plagátoch, s ručne dopísaným

textom „takto sa díva vrah“. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že pred rokmi bol účastníkom dopravnej nehody, kedy došlo k úmrtiu dvoch osôb, dopravnú nehodu nezavinil a bolo voči nemu zastavené trestné stíhanie. Žalovaný sa skontaktoval s pozostalými uvedených osôb, a to s p. U. L. a ponúkol sa, že ho bude zastupovať pri obnovení celého procesu. Žalovaný disponoval fotografiami žalobcu v minulosti, išlo o fotografie na plagátoch z prechádzajúcej volebnej kampane. Plagáty boli rozlepené na rôznych miestach, o čom bol informovaný rôznymi občanmi žalobca. Takýto plagát bol vylepený v H., v W., v T. a naviac dňa 14. 11. 2009 dal zverejniť žalovaný o žalobcovi na internetovej stránke www.infonoviny.sk hanlivé texty a fotografie, v zmysle ktorých mal byť rozbíjačom politickej strany. Úmyselné rozširovanie nepravdivých informácii o osobe žalobcu spôsobilo nepochybne aj jeho neúspech vo volebnej kampani. Žalovaný okrem toho šíril nepravdivé informácie aj v tom zmysle, že žalobca ako jediný spoločník a zakladateľ obchodnej spoločnosti Jenex Dobšiná, s. r. o. zamestnával žalovaného, pričom si vymyslel, že žalobca mu nevyplatil mzdu a kvôli tomu má nízky dôchodok. Pravdou bolo, že žalovaného zamestnal, pretože žalovaný sa dostal do krachu so svojou spoločnosťou, keďže mali v tom čase dobré vzťahy, chcel mu v tom pomôcť. Aj v prípade, že by skutočne nebol vyplatil mzdu, určite by sa bol žalovaný po ukončení pracovného pomeru domáhal svojich nárokov, čo sa po ukončení pracovného pomeru nikdy nestalo. Týmto konaním žalovaného došlo k zníženiu dôstojnosti a vážnosti žalobcu v spoločnosti v značnej miere, na základe čoho si uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku uplatnenej nematkovej ujmy považuje žalobca za primeranú, pretože v skutočnosti by sa mohol domáhať výrazne vyššej nemajetkovej ujmy, ale vzhľadom na pomery žalovaného si uplatnil nemajetkovú ujmu len do výšky 10.000,- Eur. Totiž žalovaný svojim konaním zmaril úsilie žalobcu a ním vynaložené financie do volebnej kampane. Žalobca si neuplatňuje však škodu takto vzniknutú, ale len nemajetkovú ujmu. Súčasťou žaloby bola fotodokumentácia, kde sa na verejnom priestore nachádzal plagát s podobizňou žalobcu, cez ktorý je ručne písaný text „vrah sa takto díva, 23.08.2003, L.. F., 4 - mrtvoli“. Na ďalšom plagáte bol text „U., rozbíjač, HZDS, v okrese, voľte len P. do VÚC“.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov, oboznámením sa s trestným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 3T/108/2010 a zistil nasledovný skutkový stav.

Žalobca trval na podanej žalobe, aj na dôvodoch v žalobe uvedených. Poukázal aj na obsah priestupkového spisu a vyšetrovacieho spisu, pretože konanie žalovaného bolo aj predmetom trestného konania. V tomto konaní bol nariadený grafologický posudok JUDr. A., na overenie písma na plagátoch. Súčasťou spisu bolo nález a ohliadka miesta nálezu v dňoch 29. 10. 2009 v W., 30. 10. 2009 v H.Y. na SAD, kde boli vyvesené plagáty s textom „vrah sa takto díva, 23.08.2003, L.. F., 4 - mrtvoli“. Na ďalšom plagáte bol text „U., rozbíjač, HZDS, v okrese, voľte len P. do VÚC“. Vo vyšetrovacom spise je založená fotodokumentácia vyhotovená zo záznamov v mobilnom telefóne typu Nokia E90, kde sú sfotodokumentované SMS správy s uvedením dňa a času ich vyhotovenia. Išlo o SMS správy s nasledovnými textami:

„je moznot abx si odstupij z funkcie predsedu i s hzds opacne bude o tebe pocut sr“ vsak je sedem rokov co si mal 4 mrtvoli a taka markiza si na tom“ (dňa 23. 10. 2009).

„je pre tebe osudny aj pre vysetrovatela. Uvedené správy sú prijímané podľa záznamu od H. V. nové. (23. 08. 2009)

„ako sa ludckej zrude ktory, chce kopať jamu a do nej padá sám ako IV vrah. Peniaze nie sú všetko, ale dusa ked je cista musi byť spokojna, ale spat a co havaria namjesto M..

„Ty za tnho penofil vykrvacas ty stb skurveny“. (dňa 27. 10. 2009)

„ Ty trojediy vzdaj sa funkcie predsedul lebo aj ked si bol IX nic to neznamena“! (dňa 15. 11. 2009).

V rámci oboznamovania s volebným programom, žalobca sa stretával s množstvom ľudí a pri tej príležitosti čelil otázkam, ktoré vyrážali dych. Išlo práve o plagáty s podobizňou jeho osoby, ktoré sa objavovali na rôznych miestach v roku 2009. Ľudia sa s nimi oboznamovali a v tej súvislosti mu ukladali otázky, či je naozaj vrah. Uvedená situácia ho psychicky vyčerpávala, snažil sa podchytiť plagáty, vždy kontaktoval políciu. K psychickej traume prispievalo aj to, že žalovaný neustále vyvolával v neskorých nočných hodinách na mobilný telefón, čo vyvolávalo problémy aj v rodine. Žalobca sa mu vyhýbal,

aby sa s ním nedostal do nejakému konfliktu. Rozhodne popieral, že by mu dlhoval nejaké peniaze, z obdobia, kedy u neho žalovaný pracoval, tzn. v rokoch 1999 až 2001. O skutočne vyplatenej mzde svedčili aj výplatné pásky. Žalobca považoval za jednoznačnú príčinu volebného neúspechu práve aktivity žalovaného v súvislosti s ohováraním jeho osoby, aby tak zvrátil verejnú mienku. To, že skutočne tento dôvod bol smerodatný, zistil po voľbách, kedy mu chýbalo len veľmi málo hlasov, aby uspel a práve v lokalitách, ktoré navštevoval, sa dozvedal, že nebol volený za to, lebo ľudia si neboli istí, či skutočne nie je vrah. Napríklad v Obci O. F., kde je veľká časť rómskeho obyvateľstva, stratil hlasy, čo sa dozvedel od vajdu, pretože účastníci dopravnej nehody, ktorí zomreli, boli tiež Rómovia.

Žalovaný nesúhlasil so žalobou. K okolnostiam, kedy sa ich vzťahy narušili uviedol, že sa tak stalo v roku 2003, v časoch kedy obidvaja aktívne pôsobili v politickej strane v HZDS. Vtedy žalovaný bol menovaný za člena republikového predstavenstva strany, čo prispelo k zhoršeniu ich vzťahov. Uviedol, že bol 2,5 roka nezamestnaný, pretože jeho spoločnosť Berix W. sa dostala do úpadku. Zamestnal ho žalobca, robil u neho vodiča, a všetko, čo bolo potrebné. Pracovný pomer skončil z toho dôvodu, že sa mu javilo, že žalobca ho neprimerane využíva na rôzne práce, pričom poberal len mzdu vodiča. Žalovaný rozhodne poprel, že by lepil plagáty o žalobcovi, potvrdil, že lepil plagáty v predvolebnom období v roku 2009, ale plagáty G.. F. U., ktorý tiež kandidoval za predsedu KSK. Uviedol, že prebieha trestné konanie, pre účely ktorého poskytol aj ručne písaný porovnávací materiál, za účelom nariadenia grafologického posudku. Pripustil aj to, že žalobca ho odfotil v Obci L. F. v ranných hodinách, v čase medzi 07.00 hod. až 08.00 hod., potom žalovaný išiel späť autobusom do W.. Tam ho opäť videl asi zo vzdialenosti 200 metrov žalobca, ktorý sa viezol spolu s p. W. v aute, vo Felícii. Žalobca sa v W. zastavil, vyšiel z vozidla a fotil žalovaného, na čo žalovaný reagoval agresívne, ale v tom čase už nelepil plagáty.

Žalobca aj žalovaný navrhli výsluch svedkov, na preukázanie svojich tvrdení.

Svedkyňa U. W. uviedla, že pozná obidvoch účastníkov konania z politickej práce od roku 1999. Spolupracovala s nimi. Za krátku dobu zistila, že vzťahy medzi nimi nie sú kamarátske, ako sa to pôvodne javilo. Napätie medzi nimi sa stupňovalo potom, čo bol p. H. vylúčený zo strany a zbavený funkcie. Od uvedeného obdobia, písal p. H. na úrady, na stranícke orgány . Ohováral nielen p. U., ale aj osoby, ktoré s ním spolupracovali. Aj sama svedkyňa pred voľbami do VÚC dostala telefonáty, SMS, že dopadne ako U., že je zmija, sviňa a podobné urážky. Svedkyňa predložila aj listy, ktoré je boli hodené do poštovej schránky, ich fotokópie, kde bola ona označená vulgárnymi výrazmi. V jednom telefonáte jej povedal, že urobí takú kampaň v celom okrese, že na to nezabudneme. O dva alebo tri dni po tom videla v nemocnici v H. pri bankomate plagát, na ktorom bol vyobrazený p. U. a na ňom text v tom zmysle, že takto sa na vás díva vrah a bolo tam uvedené slovo asi trojjediný. Ten plagát ihneď zobrala dole a informovala o tom p. U. a odovzdala mu ho. Plagáty sa objavovali aj na iných miestach, aj pred blokom, kde býva, na SAD v H.. Na dverách v miestnosti, kde mala priestory HZDS boli tiež napísaný podobný text ako na plagáte. O existencii plagátov sa dozvedali od rôznych občanov, nielen len členov strany. Svedkyňa osobne videla lepiť p. H. v W. a v T.. Do W. boli privolaní aj policajti, v tom čase tam bola prítomná aj svedkyňa. Nevraživosť medzi účastníkmi konania pretrvávala podľa názoru svedkyne najmenej 10 rokov, presný dôvod nepoznala, vyvodila si to zo správania p. H., ktorý označoval často p. U. ako psychopata, debila a podvodníka. Uviedla tiež, že nielen sama bola svedkom týchto udalostí, ale množstvo ľudí sa na ňu obracalo, známych, ktorí sa pýtali koho zabil p. U., čo spôsobilo že mu to ubralo na dôveryhodnosti, a preto nedostal potrebný počet hlasov vo voľbách. V jednom prípade sa svedkyňa pokúsila o urovnanie sporov medzi nimi, a to pri príležitosti narodením alebo menín p. H.. Navštívilo ho, obaja sa porozprávali. Domnievala sa, že sa vzťahy dali do poriadku. Uvítala to, pretože vypisovanie p. H. po inštitúciách nerobilo rozhodne nikomu dobré meno, ani účastníkom, ani strane. Svedkyňa v súčasnom období nekomunikuje ani s jedným z účastníkov konania, pretože nemala záujem byť súčasťou sporov medzi nimi.

Svedkyňa, B. H., manželka žalovaného uviedla, že celá táto záležitosť pre ňu nie je nová. Medzi oboma účastníkmi pretrváva určitý boj od roku 2002. Od tohto obdobia sa vyskytovali stále nejaké problémy. Aj p. U. telefonoval k ním domov, tiež to neboli príjemné telefonáty. Postupne sa narušili ich rodinné a priateľské vzťahy, pretože do tohto obdobia boli vzťahy oboch rodín naozaj dobré. Uviedla, že podľa jej názoru, celá záležitosť je o vzájomnom súperení oboch, s čím svedkyňa nesúhlasila, pretože bola

proti takémuto spôsobu komunikácie. Potvrdila, že manžel používal ich rodinný mobilný telefón, s číslom XXXX XXX XXX. V určitom období zrušili pevnú linku, práve kvôli tomu, že mali rušné telefonáty v nočných hodinách, pričom sa nikto neozval. Potvrdila, že žalobca zamestnal jej manžela v období po krachu firmy manžela, na ich prosbu. Ten mu dal prácu, k pracovným podmienkam ani k výške mzdy sa nevedela vyjadriť, pretože manžel jej nedával peniaze zo zárobku.

P.. Ľ. U., manželka žalobcu, uviedla, že od určitého obdobia zaevidovali veľmi agresívne, nepríjemné správanie sa žalovaného. Žalovaný aj pri stretnutiach so svedkyňou uvádzal, že jej muž mu dlhuje peniaze, že ich varuje, aby to dali do poriadku, pretože uvidia, čo sa stane. Urážlivé podania sa zostrili pred voľbami, pretože v tom období telefonoval, posielal SMS s oplzlými textami nielen manželovi, ale aj synovi, a svokre. V jednom telefonáte povedal, že uvidia čo im urobí a že čo bude s tými plagátmi, že im urobí zo života peklo. Po týchto telefonátoch zrazu dostali informácie o plagátoch, jeden bol aj pred Strednou odbornou školou v H., kde svedkyňa pracovala. Veľmi sa hanbila, pretože kolegovia a známy sa jej pýtali, čo to znamená s tým plagátom, či má muž problémy. Aj syn prišiel domov zo školy, hovoril, že sa ho na to pýtali priatelia, a dokonca aj na sociálnych sieťach. Svedkyňa sa vyjadrila, že sa jednalo o patologickú nenávisť žalovaného voči jej manželovi, hoci nevedela čo malo byť spúšťačom, pretože ako rodiny mali veľmi dobré vzťahy. Potvrdila, že okrem toho videla aj ďalšie plagáty. V jednom prípade videla plagát v ranných hodinách ako lepil žalovaný plagát v L. F., manžel ho vyfotil. Na sociálnych sieťach boli úmrtné listy osôb, ktoré zomreli pri dopravnej nehody, účastníkom ktorej bol aj jej manžel. Žalovaný verejne ohováral jej manžela, manžel to zistil, keď prišiel do nejaké prostredia, kde bol predtým žalovaný. Žalovaný na neho povedal, že je štvornásobný vrah. Svedkyňa nemala žiadne pochybnosti o autorovi plagátov, po predchádzajúcich telefonických rozhovoroch, kde práve on použil výraz trojjediný, štvornásobný vrah.

Svedok S. U. mladší, syn žalobcu, uviedol, že p. H. opakovane telefonoval k nim domov, najprv na pevnú linku. Hovoril o otcovi, že je vrah, vyhrážal sa fyzickou ujmou. Záznam o tom, že skutočne p. H. telefonoval, bol zaznamenaný, pretože sa jednal o digitálny prenos, a okrem toho v čase telefonátu bol zapnutý aj odposluch. Takéto telefonáty sa opakovali niekoľkokrát do týždňa. Najčastejšie to bolo v nočných hodinách, o 03.00 hod., o 04.00 hod., tieto telefonáty vždy zobudili celú rodinu. Stalo sa, že p. H. volal aj na telefónne číslo svedka. Svedok predložil súdu mobilný telefón, na ktorom bol záznam hovorov z dvoch čísiel, a to XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX. Okrem toho sa svedkovi vyhrážal p. H. aj tým, že zariadi aby neurobil skúšky na právnickej fakulte v O.. Svedok potvrdil, že sám osobne videl pred voľbami plagáty, na ktorých bol jeho otec a text U. je vrah, štvornásobný vrah. Spolužiaci sa ho pýtali, či je jeho otec vrah, táto situácia mu bola mimoriadne nepríjemná a ťažko to znášal, rovnako ako aj jeho otec, pretože kade sa pohyboval, vyskytovali sa tieto plagáty. Otec mal v tom čase už aj zdravotné problémy. Svedok bol presvedčený o tom, že plagáty vylepoval a text napísal p. H., pretože to vyplynulo aj z obsahu jeho telefonických hovorov. V septembri 2009 začínal svedok štúdium na vysokej škole, v tom období chodil domov raz týždenne, občas aj v týždni.

Svedok D. L. uviedol, že je členom HZDS a v čase pred voľbami do VÚC v roku 2009, bol predsedom volebného tímu p. U.. V rámci predvolebnej kampane cestovali spoločne po dedinách, pričom sa im bežne stávalo, že sa ich pýtali, či U. zrazil nejakú Rómku. Tieto otázky boli veľmi časté predovšetkým od rómskych obyvateľov, ktorí v tom čase tvorili najväčšiu volebnú základňu. Podľa názoru svedka aj tieto skutočnosti výrazne prispeli k volebnému neúspechu p. U.. Svedok uviedol, že sám osobne videl lepiť plagáty p. H. a ten mu povedal, že nie je hlúpy, aby ich písal svojim písmom, ale na plagáty písal niekto iný. Svedok sa ho pýtal, prečo ničí prácu, v rámci predvolebnej kampane, bolo mu povedané p. H., že preto, lebo mu U. dlhuje peniaze. Svedok práve naopak poznal žalobcu ako človeka, ktorý bol uznávaný. Rovnako aj firma žalobcu Jenex, mala dobré meno, ako podnikateľ s ňou spolupracoval, nemal s ňou žiadne problémy.

S. W. uviedol, že pozná oboch účastníkov konania, pretože bol členom HZDS, nebol členom predvolebného tímu a nerobil žiadnu predvolebnú kampaň. V jednom prípade videl p. H. lepiť plagáty na bilboarde na autobusovej zástavke v skorých ranných hodinách , okolo 05.00 hod. v W.. Svedok išiel na autobus do práce. V tom čase na neho p. H. kričal nejaké výstražné vyhrážky. Svedok videl, že na tom plagáte bola nejaká podobizeň, nevedel však aká, bola tma, bol tam určite aj nejaký text. V čase

keď išiel z práce, videl že z obecného úradu išiel žalovaný a mal v ruke plagát. K ďalším okolnostiam sa už presne s odstupom času vyjadriť nevedel. Uviedol, že bol vo veci plagátov vypočutý na polícii, a tá výpoveď vystihuje situáciu v konkrétnom čase . Neskôr sa mu žalovaný vyhrážal, keď zistil, že má ísť vo veci svedčiť. Svedok mal aj určité obavy zo žalovaného pre jeho správanie, pretože sa vyhrážal nielen jemu, ale aj jeho matke, ktorá sa bála sama chodiť na prechádzku, chodila von len so svedkom. Výhražné listy, ktoré mu žalovaný poslal, boli aj predmetom trestného oznámenia.

Svedkyňa U. Š. uviedla, že sa dostala do kontaktu s obidvoma účastníkmi, asi v roku 2009 navštívil ich úrad (Obvodný pozemkový úrad) p. H.. V tom období pôsobila svedkyňa ako riaditeľka uvedeného úradu. Svedkyňa nebola členkou strany, ale p. H. jej prišiel povedať, aby bola vďačná strane HZDS, a aj jemu osobne, pretože inak by sa nedostala na miesto riaditeľky. Predtým p. kontroloval dochádzku zamestnancov, na čo nemal žiadne oprávnenie, čo svedkyňa následne zistila. Dokonca na pozemkový úrad podal sťažnosť na Ministerstvo vnútra SR. S G.. U. sa dostala svedkyňa do kontaktu v roku 2009, kedy sa informoval o možnom obsadení voľného miesta na úrade. Bolo mu vysvetlené, že osoba, vo veci ktorej sa informoval, nespĺňa vzdelanostné podmienky a tým bola komunikácia v danej veci ukončená. O problémoch medzi účastníkmi konania svedkyňa nemala poznatky, len z poznámok p. H. vyvodila, že ich vzájomné vzťahy so žalobcom neboli určite dobré, nakoľko p. H. sa negatívne vyjadroval o osobe žalobcu.

Svedkyňa P. W. uviedla, že nie v žiadnom vzťahu k účastníkom konania, je zamestnankyňou Slovenského pozemkového fondu, regionálneho pracoviska v H.. Raz sa dostala do kontaktu s p. H., s p. U. nikdy nebola v kontakte. P. H. prišiel robiť kontrolu dochádzky na ich úrade, asi pred tromi rokmi. Z nejasných dôvodov uviedol, že sa postará o to, aby svedkyňa a jej manžel nepracovali v jednom úrade. Zrejme to bolo z dôvodu, že p. H. si požičal od jej manžela peniaze a keď bol vyzvaný na ich vrátenie, keďže ich dlhšiu dobu nevracal, začal písať na úrad sťažnosti. O konflikte medzi účastníkmi konania nemala žiadne poznatky. Len z počutia, že p. H. sa mal zmieňovať o nejakom vrahovi, ale nič bližšie k tomu uviesť nevedela.

G.. U. W. vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že nie je v žiadnom vzťahu k účastníkom konania. Poznal p. H., ktorému požičal nejaké peniaze a do dnešnej doby mu vrátené neboli. S G.. U. sa nedostal do kontaktu. Pamätal, že sa p. H. zmienil pred ním o p. U. v tom zmysle, že ho vyhodil z HZDS, že je to zlý človek. P. H. vystupoval pri komunikácii ako osoba reprezentujúca politickú stranu s tým, že stále naznačoval, že má kontakty a kompetencie.

G.. D. M. uviedol, že sa dostal do kontaktu s p. H. ako šofér taxislužby pred voľbami do VÚC v roku 2009. Pán H. si najal svedka a tiež jeho kolegu, p. I., asi 10 dní pred voľbami, aby ho vozili po okrese, za účelom vylepovania plagátov pre G.. U.. To, že sa jednalo o plagáty G.. U. svedok vedel, pretože mu pridržiaval plagáty pri lepení. V okrese boli asi 6 alebo 7-krát, naposledy v deň volieb. Oboch účastníkov konania svedok poznal ako občanov. O nejakých ďalších plagátoch, nemal žiadne poznatky.

Žalovaný navrhoval výsluch ďalších svedkov, a to U.. G. P., U.. Ľ. S.. Od výsluchu týchto svedkov súd upustil, s poukazom na predmet konania, a predovšetkým na obsah trestného spisu tunajšieho súdu 3T/108/2010.

Z pripojeného trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3T/108/2010 vyplynulo, že Q. H. bol právoplatne odsúdený rozsudkom 3T/108/2010 - 201 zo dňa 18. 03. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 09. 11. 2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/46/2011 - 213 zo dňa 09. 11. 2011. Na základe uvedeného rozsudku bol obžalovaný Q. H. uznaný vinným za to, že v mesiaci október a november 2009, v čase predvolebnej kampane do volieb vyšších územných celkov, na mnohých miestach okresu H., verejnosti prístupných, lepil plagáty s vyobrazením G.. S. U., na ktorých boli ručne vypísané texty: „takto vyzerá vrah, 4 obete“, „vrah sa takto díva“, a podobne, ktorými poškodil vážnosť G.. S. U. u spoluobčanov a súčasne ako kandidáta do VÚC Košického samosprávneho kraja. Za uvedený prečin ohovárania bol odsúdený na trest odňatia slobody s podmienečným odkladom. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že v priebehu trestného konania bol vypočutý žalobca ako poškodený

a časť svedkov totožných ako v tomto konaní. Okrem uvedených svedkov boli v trestnom konaní vypočutí ďalší svedkovia, ktorí neboli vypočúvaní v občianskom konaní, a to starosta obce W. U. C., U.. G. P., U. Q., X. O., D. L., S. Q., P.. U. X.. Okrem toho súčasťou trestného spisu bolo aj vyjadrenie znalca z odboru písmoznalectva, U.. G. A., ktorý nemohol potvrdiť obžalovaného ako pisateľa textov, pre nedostatok porovnávacieho materiálu, pretože obžalovaný odmietol porovnávací materiál poskytnúť.

Na návrh žalobcu a požiadanie súdu Obvodný úrad Rožňava, Odbor všeobecnej vnútornej správy, zapožičal priestupkový spis č. C2009/01953-Ni, spolu s fotokópiou právoplatného rozhodnutia Obvodného úradu zo dňa 11. 08. 2009. Z uvedeného spisu bolo zistené, že rozhodnutím č. C2009/01953-Ni, zo dňa 11. 08. 2009, bol uznaný obvinený Q. H.Á. vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, na tom skutkovom základe, že v presne nezistený deň v mesiaci júl 2009, v ranných hodinách, telefonicky na ISD linku žalobcu, mu vulgárne nadával a následne sa mu vyhrážal ujmou na zdraví a že ho zabije, ak mu nedá peniaze. Obvinenému bola uložená pokuta 50,- Eur. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia okrem iného vyplynulo, že telefonáty zo strany Q. H. sa začali už v mesiaci jún a júl 2009, v nočných aj ranných hodinách, 20 až 50 krát denne. Obvinený Q. H. uviedol, že je pravdou, že telefonoval dňa 07. 07. 2009 G.. U. vo veci pohľadávky voči jeho osobe za roky 1999 až 2001, v tej súvislosti rozprával aj s p. U. staršou, nepoužil však žiadne výhražné slová. Telefonáty s výhražným obsahom potvrdila aj manželka žalobcu, Y. U., jeho syn S. U. a matka žalobcu.

Z rozhodnutia Okresnej rozhodcovskej komisie OP ĽS-HZDS Rožňava č. ČJ: 1/2004 - ORK zo dňa 10. 01. 2005 bolo zistené, že komisia na svojom zasadnutí dňa 09. 01. 2005 rozhodla o vylúčení Q. H. za hrubé porušenie stanov. Z odôvodnenia vyplynulo, že bola vykonaná kontrola hospodárenia s finančnými prostriedkami v dňoch 24. 03. 2004 a 14. 06. 2004, pričom bolo zistené, že Q. H. neefektívne využíval finančné prostriedky, čím spôsobil strane škody a hrubo porušil program strany.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa ust. § 12 ods. 1,2,3 OZ, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Právo na ochranu osobnosti patrí medzi základné ústavné právo (čl. 19 Ústavy SR, zákon č. 460/1992 Zb.). V prípade, že dôjde k zásahu do tohto práva, musí ísť o zásah, ktorý je objektívne spôsobilý privodiť fyzickej osobe ujmu, respektíve ohroziť jej vážnosť v spoločnosti, na pracovisku, v rodine.

Zodpovednosť za takýto zásah je vždy objektívna a preto sa pôvodca zásahu nemôže oslobodiť určitým ospravedlniteľným omylom.

V súvislosti s ust. § 13 OZ, právo na ochranu súkromia zahŕňa celú intímnu sféru fyzickej osoby a nikto nesmie byť vystavený svojvoľnému zasahovaniu do súkromného života, do rodiny, domova, korešpondencie ani útokom na svoju česť a povesť, čo vyplýva aj z čl. 12 Všeobecnej deklarácie ľudských práv. Porušením práva na súkromie môžu byť aj zásahy do práv na ochranu prejavov osobnej povahy, ako sú písomnosti, podobizne, obrazové a zvukové záznamy, obrazové snímky týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy (§ 12 ods. 1 OZ). Občiansky zákonník umožňuje vyhotoviť a použiť podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy fyzických osôb bez ich súhlasu, avšak za splnenia dvoch podmienok. Musí ísť o primeraný spôsob a použitie týchto snímok nebude v rozpore s oprávneným záujmom určitej fyzickej osoby. Z primeranosti vyplýva, že majú byť vyhotovené tak, aby slúžili objektívnemu informovaniu, aby neboli zneužité na iné účely.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, aj napriek tvrdeniam žalovaného, že žalovaný lepil plagáty s podobizňou žalobcu na rôznych miestach v okrese H., v Meste T., v Obci L. F., v W., v Meste H. najmenej na troch miestach (pri nemocnici, pri Strednej obchodnej škole, pri SAD H.), čo potvrdili vypočutí svedkovia, U. W., S. W., P.. Ľ.H. U.. Išlo o plagáty obsahujúce ručne písaný text, ktorý označoval žalobcu za vraha. Tieto závery vyplynuli aj z trestného rozsudku tunajšieho súdu, kde bol žalovaný uznaný vinným za prečin ohovárania, ktorého sa dopustil tým, že v mesiaci október a november 2009, v čase predvolebnej kampane do volieb vyšších územných celkov, na mnohých miestach okresu H., verejnosti prístupných, lepil plagáty s vyobrazením G.. S. U., na ktorých boli ručne vypísané texty: „takto vyzerá vrah, 4 obete“, „vrah sa takto díva“, a podobne, ktorými poškodil vážnosť G.. S. U. u spoluobčanov a súčasne ako kandidáta do VÚC Košického samosprávneho kraja. Z výsluchu svedkov D. L. a U. W., straníckych kolegov, nesporne vyplynulo, že plagáty vyvolali ohlas v negatívnom smere, pretože osoby pôsobiace v politickej strane, začali pochybovať o osobe žalobcu, voličská základňa v okrese pod vplyvom týchto okolností zjavne prehodnotila svoje postoje voči žalobcovi, čo sa prejavilo na volebnom výsledku. Uvedený zásah poškodil nielen žalobcu, ale aj jeho rodinných príslušníkov, ktorí boli vystavení nepríjemným situáciám na pracovisku, v škole. V neposlednom rade tento zásah zanechal aj stopy na zdraví a psychike žalobcu, ktorý bol pod neustálym psychickým tlakom. Pravdivosť informácií na plagátoch o žalobcovi nebola potvrdená a teda išlo o nepravdivé a pravdu skresľujúce informácie, ktoré boli objektívne spôsobilé znevážiť dôstojnosť a vážnosť žalobcu, a to nielen v jeho profesionálnom prostredí, ale aj v rodine a v bežnom občianskom živote, pretože žalobca bol najmenej v okrese H. osobou verejne známou.

V zmysle vyššie citovaného § 13 ods. 1 OZ, oprávnený subjekt sa môže domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov, pokiaľ takýto zásah ešte trvá, aby sa následky takýchto zásahov odstránili a tiež primeraného zadosťučinenia. Súd vyhovel žalobe a uložil žalovanému, ktorý znáša zodpovednosť za zásah do práv žalobcu, ospravedlniť sa žalobcovi za nepravdivé a pravdu skresľujúce, dehonestujúce výroky o žalobcovi, uvedené na plagátoch s podobizňou žalobcu, ktorými bola vážne poškodená česť a dôstojnosť žalobcu na verejnosti, v rozsahu ako je uvedené vo výroku rozsudku.

V zmysle ust. § 13 ods. 3 OZ, v prípade, že nebolo postačujúce morálne zadosťučinenie v podobe ospravedlnenia a bola značne znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo vážnosť spoločnosti, môže sa oprávnená osoba domáhať aj peňažného plnenia ako formy zadosťučinenia vo forme náhrady nemajetkovej ujmy. Žalobca sa domáhal nemajetkovej ujmy v sume 10.000,- Eur. Cieľom takého zadosťučinenia je so zreteľom na všetky okolnosti zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu. Súd pri posudzovaní náhrady nemajetkovej ujmy prihliada podľa voľného uváženia na všetky okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo. Kritéria výšky nemajetkovej ujmy závisia od závažnosti zásahu, a jeho intenzity, tzn. čím je zásah závažnejší a intenzívnejší, tým je výška nemajetkovej ujmy vyššia. Na základe vykonaného dokazovania je nepochybné, že dôstojnosť a vážnosť žalobcu bola na verejnosti značne znížená, došlo nepochybne aj k zásahu do jeho súkromia uverejnením jeho podobizne na plagátoch, doplnených hanlivým textom. Súhlas na uverejnenie týchto plagátov žalobca rozhodne nedal, čo vyplynulo z dokazovania. Zásah do osobnostných práv a do súkromia

žalobcu bol preukázaný zásah v značnej miere a intenzite, ktorá odôvodňuje priznanie nemajetkovej ujmy. Uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy súd považuje za primeranú závažnosti a intenzite zásahu, pretože je nepochybné, že žalobca utrpel nielen psychickú ujmu v dôsledku poklesu vážnosti a dôstojnosti na verejnosti, v pracovnom prostredí ako podnikateľ, ale nepochybne ho to poškodilo aj v politickom živote, pretože žalobca aktívne pôsobil pred voľbami do VÚC, v roku 2009, v politickej strane. Kandidoval za poslanca do VÚC v Košickom kraji a vylepenie plagátov krátko pred voľbami poškodilo výrazne jeho meno, vážnosť, a viedlo nepochybne aj k strate dôvery a následne k nepriaznivým volebným výsledkom.

Zhodnotením vykonaného dokazovania súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V konaní bol plne úspešný žalobca, z toho dôvodu súd priznal náhradu trov konania žalobcovi. Uplatnené trovy konania pozostávali z trov právneho zastúpenia.

Podľa ust. § 10 ods. 8 vyhlášky 209/2009 Z.z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, účinnej od 01.06.2009, vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, vo veciach ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch, vo veciach ochrany osobných údajov alebo vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva je tarifnou hodnotou 1000 eur, ak sa nežiada náhrada nemajetkovej ujmy, a 2000 eur, ak sa žiada náhrada nemajetkovej ujmy.

Podľa ust. § 9 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Žalobca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1,430,12 Eur. Uplatnil si trovy právneho zastúpenia celkom za 13 úkonov právnej pomoci, a to: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby dňa 14. 03. 2010, účasť na pojednávaniach v dňoch 07. 06. 2010, 13. 09. 2010,. 19. 01. 2011, 09. 02. 2011 v čase od 10.30 hod. do 14.45 hod., dňa 21. 03. 2011 v čase od 12.00 hod. do 14. 10. hod, dňa 13. 04. 2011 a 24. 06. 2011, dňa 25. 01. 2012, dňa 31. 01. 2012 a 15. 02. 2012 - pojednávania boli odročené, žalobca a jeho právny zástupca boli prítomní, za účasť na pojednávaní dňa 14. 03. 2012.

Hodnota jedného úkonu bola posudzovaná podľa § 10 ods. 8 uvedenej vyhlášky. V zmysle uvedeného ustanovenia súd pri výpočte vychádzal z tarifnej hodnoty 2.000,- Eur, pretože žalobca sa v konaní domáhal aj náhrady nemajetkovej ujmy. Takto vypočítaná hodnota jedného právneho úkonu predstavovala výšku 91,28 Eur. Súd priznal žalobcovi náhradu trov za 11 právnych úkonov s tým, že priznal plnú náhradu trov za 4 úkony v roku 2010 - za účasť na pojednávaní dňa 25. 01. 2012 a 14. 03. 2012. V zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. c.) horeuvedenej vyhlášky, súd priznal odmenu za 2 úkony, presahujúce dve hodiny na pojednávaní v dňoch 09. 02. 2011 a 21. 03. 2011 po 182,56 Eur. Za účasť na pojednávaniach, ktoré boli odročené za prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, v dňoch 31. 01. 2012 a 15. 02. 2012, súd priznal podľa ust. § 14 ods. 5 uvedenej vyhlášky 1 základnej sadzby tarifnej odmeny, v sume 22,82 Eur. Súd nepriznal odmenu za dva právne úkony, a to za účasť na pojednávaniach v dňoch 13. 04. 2011 a 24. 06. 2011, kedy boli pojednávania odročené, na pojednávaní nebol prítomný žalobca, ani jeho právny zástupca, na pojednávanie sa dostavili len predvolaní svedkovia.

K jednotlivým úkonom bol priznaný režijný paušál podľa ust. § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky, platný pre rok 2010, v sume 7,21 Eur (k 4 úkonom), pre rok 2011 v sume 7,41 Eur (k 3 úkonom) a paušál pre rok 2012 v sume 7,63 Eur (k 4 úkonom).

Priznaná odmena predstavovala sumu 1.049,72 Eur, režijný paušál 81,59 Eur. Právny zástupca žalobcu preukázal, že je platiteľom DPH, preto mu súd priznal DPH 20 %, v zmysle ust. § 18 ods. 3 uvedenej vyhlášky, z odmeny a režijného paušálu, v sume 226,26 Eur.

Trovy právneho zastúpenia predstavovali spolu s DPH sumu 1.357,57 Eur, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.